

Kính Gởi Thầy San

Em là Đinh Vũ Cẩm Chương. Năm 1978 em đã rời Việt nam bằng đường biển với gia đình. Từ 1976-1978 em đã là học sinh của Nguyễn Du (trước đó là Lasan Talbert ở Sài gòn). Sau 1975 trường Lasan đã đóng cửa nên em đã vào trường Nguyễn Du vì gia đình sống trong cư xá Bắc Hải nhiều năm trước đó.

Em vào 1978 đã học lớp 10D1 do Thầy Trương Văn Hồ làm chủ nhiệm, dạy chúng em về môn Sinh Vật.

Cách đây vài tuần, chị của em là Đinh Vũ Huyền Khanh đã cho em coi cuốn đặc san NGÀY HỘI NGỖ và DVD. Chị Khanh cũng học Nguyễn Du, cùng lớp với hai chị em sinh đôi Mỹ Châu, Mỹ Ngọc. Các chị cũng mới liên lạc được với nhau 12 tháng trước đây.

Khi em đã đọc cuốn đặc san (trang 71 và 72) em đã xem qua một bài thầy viết trong cuốn lưu bút cuối năm cho một người học trò tên Trần Thị Phương Dung lớp 11 năm 1978. Bài viết nhiều ý nghĩa, tình cảm với những lời khuyên răn thực tế và chính đáng. Đường như thầy có một lối nhận xét đời chính xác, một niềm tin mạnh mẽ và một triết lý cao siêu.

Em gửi lá thư này qua ngã email về địa chỉ phamnga@yahoo.com và rồi được tin là thầy đã không dùng máy tính điện tử và hơn nữa thầy đã ngồi trên xe lăn 16 năm qua. Em xin lỗi thầy nhiều vì không biết sự việc này cho đến sau khi gửi email đi. Mười sáu năm qua có lẽ thật là một đoạn đường dài dang dở cho thầy và gia đình.

Trong 28 năm qua em đã sống và trưởng thành tại Úc Đại Lợi, ở Sydney 20 năm và 8 năm ở thành phố Newcastle (cách Sydney khoảng 150 km hay 92 miles), em đã mất đi nhiều kỷ niệm của Trung Học Nguyễn Du. Đọc bài thầy viết cho Phương Dung em đã mừng tượng được đây đúng là những lời nói của thầy San. Lúc ấy em có nghe một số nữ sinh gọi thầy là Bố San, làm em nhớ lại một cuộn phim do Sidney Pointier đóng, rất nổi tiếng, tựa đề là "To Sir With Love" mà Phạm Duy đã cảm hứng viết thành một bản nhạc vào thập niên 1970.

Nhớ những giờ học sinh vật hào hứng, thầy đã vẽ hình ảnh thân thể con người, cây cỏ và tế bào rất rõ ràng trên bảng. Đôi lần thầy nổi nóng khi có vài bạn nói chuyện trong lớp, cũng làm em hơi sợ. Dáng thầy cao lớn và giọng nói sang sảng, thầy hay đội mũ tây phương màu trắng viền màu đen hay xanh rất là kiểu cách, lúc đó và ngay cả bây giờ nữa.

Hồi ở Việt nam em cũng đã rất sợ bị gọi lên trên bảng khảo bài. Lúc học lớp 10D1 em là trưởng khối học tập nên cũng đã cố gắng học thuộc bài của các thầy cô. Em ít khi bị phạt hoặc bị tai tiếng, nên đa số các thầy cô chắc sẽ không nhớ nhiều.

Thầy đã dạy qua trăm ngàn người học trò như em, do vậy em sẽ không ngạc nhiên nếu thắc mắc là tên Đinh Vũ Cẩm Chương tương tá như thế nào. Em là một nam sinh nhỏ con ngồi ở cuối lớp. Ngày xưa em cao được 1.58cm, sau tuổi 40 chỉ còn khoảng 1.53cm!!!

Niên học 1977 thầy dạy Anh ngữ cho chúng em là thầy Thịnh, đến 1978 là thầy Công... Trong lớp một số nữ sinh là Nghiêm Thúy Miên, Lê Thị Tuyết Đào, Lê Hồng Liên, Nguyễn Thị Mai Hương, Trần Lệ Xuân... Nam sinh là Trần Ngọc Chương, Nguyễn Hải Đăng, Nguyễn Đức Vinh, Nguyễn Đức Nhân (em có được tin là Đăng đã mất ở Campuchia vào 1979).

Em vào website trunghocnguyendu.com và có xem một số hình ảnh. Em đã thấy hình của thầy và cô chụp với Phương Dung vào 1997 (đã một chục năm rồi). Em tự hỏi không biết đó có phải là cô cựu học sinh Phương Dung mà thầy đã viết cho bài lưu bút vào 1978? Nếu đúng thì quả đất thật tròn và đầy hạnh phúc.

Cuối tháng 12 năm 2006 em nhận được điện thư của Lê Thị Tuyết Đào. Tuyết Đào đã đi kiếm em qua Mỹ Châu Mỹ Ngọc và Tuyết Đào đã gửi email cho chị của em, và chị Khanh đã gửi email ấy đến cho em. Em rất là cảm động vì sau 28 năm, em đã mất liên lạc gần hết với mọi người. Trần Ngọc Chương đã qua được New York, em và Ngọc Chương cũng đã trao đổi tin tức với bạn ấy từ 1998.

Em cũng nhớ tới một số bạn và một ít thầy cô nhưng rồi không biết sẽ khởi đầu đi kiếm từ đâu...Rốt cuộc ngày tháng cứ trôi qua vùn vụt. Em bây giờ ngoài tuổi 40 thì thầy cũng chắc là lục tuần?

Em bây giờ còn lại một nửa thôi

Nửa kia đi lạc đã lâu rồi

Chiều vụn vỡ một nửa em sụp đổ

Nửa bầu trời lạnh một nửa trăng soi.

Một nửa kia lại đi tìm một nửa

Em hanh hao với một nửa gãy hao

Một nửa níu tháng ngày trong kỷ ức

Nửa lạnh lùng trốn chạy nỗi niềm đau.

Lời nói dối đôi khi thành sự thật

Phố gập ghềnh dưới mỗi bước chân qua

Nước mắt mặn không làm lòng bớt nhạt

Và ngày sau biết có nhớ ngày xa . . .

Thầy Đỗ Hữu Nghĩa

Người ta nói hạnh phúc nhiều lúc sẽ biểu lộ qua khuôn mặt nhìn thấy trong một bức ảnh. Khuôn mặt của thầy cô trong ảnh chụp chung với Phương Dung năm 1977 thật tươi vui, nên em thậm chí đoán là cuộc sống bên USA đã đổi xir tốt đẹp với thầy cô và gia đình. Hơn nữa em bây giờ đã hiểu được là thầy cô có một triết lý và niềm tin mạnh mẽ. Do đó, thầy sẽ vượt qua nhiều trở ngại và thử thách trong cuộc sống mới.

Em có cảm tưởng thầy trông giống tài tử xi nê Châu Nhuận Phát (Chow Yuan Fat) của Hồng Kông; một người mà Hồ Ly Vọng cũng đã biết đến qua những cuốn phim như *Anna and The King* (đồng chung với Jodie Foster) và *Bulletproof Monk*.

Em đã đọc những lời thầy viết trong lưu bút cho chị Phương Dung vào 1978. Thầy đã dặn là học vấn và kiến thức ở thời đại nào cũng là một vũ khí hữu hiệu.

Thầy cũng so sánh vai trò của thầy cô như những người chèo đò đưa khách sang sông. Sau khi qua sông những người khách lại tiếp tục lên đường và những người đưa đò cũng vẫn tiếp tục công việc và trách nhiệm của mình. Những người khách qua sông có người đã đến nơi tới chốn, có người thì còn lận đận.

Em cũng đã qua những chặng đường thử thách của cuộc đời: vui, buồn, thành công và thất bại. Em nghĩ nhân loại trên thế giới chúng ta rất là anh dũng. Chúng ta hiểu biết là thân phận làm con người sẽ không thoát khỏi bốn thứ: bệnh, lão, tử và thuế má. Tuy nhiên, chúng ta vẫn muốn sống, yêu và được yêu, cùng đóng góp xây dựng cho cộng đồng và xã hội quanh ta.

Số mệnh và hoàn cảnh trong cuộc sống đã cho phép em ngoại trừ Úc Đại Lợi đã được thăm viếng 54 quốc gia và những hòn đảo độc lập quanh thế giới từ năm 1990 đến nay. Những kiến thức văn hóa và xã hội thu thập được trong khi du lịch hoàn cầu cũng đã cho em những bài học địa lý hấp dẫn và một niềm vui cá nhân tràn đầy.

Em nhớ lại hồi còn ở Việt Nam em đã đọc qua những bộ truyện Võ Hiệp Kỳ Tình của Trung Hoa viết bởi Kim Dung. Những nhân vật trong chuyện đã có dịp “tiểu ngạo giang hồ” khắp nơi ở Trung Quốc. Bây giờ em cũng đến được nhiều nơi quanh trái đất nên em cũng cảm thấy là hạnh phúc lắm.

Em nhớ lại lời thầy Công dạy Anh Ngữ ở Nguyễn Du đã nói: “Đặt bút xuống viết tiếng Anh thì 90% các anh chị sẽ vấp phạm lỗi chính tả hoặc văn phạm”. Em đã mất 10 năm trau dồi Anh Ngữ ở những Trung Học và mức Đại Học ở Úc, 18 năm sau là để đánh bóng thêm trình độ. Năm 2006 em trở về mua một cuốn *Cambridge Advance Learner's Dictionary* để giữ vững và trau dồi thêm Anh Ngữ vì lời thầy Công vẫn đúng.

Em cũng thêm muốn biết được một hoặc hai ngôn ngữ nữa chẳng hạn như Pháp và Tây Ban Nha. Bộ trưởng ngoại giao của Hoa Kỳ là cô Condoleeza Rice nói tiếng Nga, tiếng Pháp và tiếng Tây Ban Nha cùng với tiếng Anh. Nhưng chắc em chấp nhận là em sẽ không có trình độ cao siêu như những người có khả năng đa ngôn ngữ.

Nhiều năm trước em gặp một người Việt Nam họ Trần ở Sydney làm việc cho Cảnh Sát tiểu bang NSW với chức vụ nhân viên liên lạc cộng đồng. Ông Trần nói được tiếng Anh, Pháp, Ý, Tây Ban Nha và sau này lại học thêm tiếng Nhật và Đại Hàn. Người Việt Nam thuần túy không có khiếu đa ngôn ngữ nhưng sau này có lẽ sẽ thay đổi vì người Việt Nam hiện đang có mặt và sinh sống nhiều nơi trên thế giới này.

Em cũng đã và đang mua nhiều sách báo về nghệ thuật nhiếp ảnh, kiến trúc và khoa học kỹ thuật để được tiếp tục chấp nối với những thay đổi vùn vụt chung quanh ta.

Em muốn nhân dịp này được góp ý và chung lời với những anh chị em của Trung Học Nguyễn Du ghi ơn thầy cô đã giúp cho chúng em một cơ hội sang sông thuận buồm xuôi gió.

Lão Tử đã nói là một cuộc hành trình ngàn dặm khởi đầu với một bước chân. Chúng em đã được sự dìu dắt tận tình của thầy cô ở Trung Học Nguyễn Du trong những bước chân đầu tiên của cuộc hành trình ngàn dặm đó.

Em cảm ơn thầy cô rất nhiều đã đề nghị em đưa thư này đến ban biên tập website Hội Cựu học sinh Nguyễn Du cho đặc san Thoáng Hương Xưa. Em kính chúc thầy cô cùng gia đình thân quyến những năm tháng tốt, may mắn và an lành ở Hoa Kỳ.

JCC Đình-Vũ

Australia Tháng Tư 2007

JP TAX SERVICES

9039 Bolsa Ave., Suite 213 - Westminster CA 92683

Phone: (714) 902-0100 - Fax: (714) 784-7636

Email: jptaxservices@gmail.com

(Góc đường Bolsa và Magnolia
Sau lưng tiệm 7 Eleven. Lầu 2. Phòng 213)

**Với trên 24 năm phục vụ đồng hương trong lãnh vực
Thuế vụ và Tài chính.**

- Làm thuế **CÁ NHÂN**, thuế **CÔNG TY TỔ HỢP** hoặc **HỢP DOANH** bằng hệ thống computer thật chính xác và nhanh chóng. Ngoài ra chúng tôi còn nhận làm thuế cho các thân chủ ở ngoài tiểu bang cũng như vừa mới dọn về California.
- Làm **Kế toán, Sale Tax, Lương Bổng (Form 1099, Form W2)** cho nhân viên theo từng quý và cuối năm cho các cơ sở thương mại, hoặc công ty.
- Đại diện cho thân chủ trước sở thuế nếu hồ sơ của quý vị bị **AUDIT**.
- Cố vấn hoạch định tài chánh cho cá nhân hoặc khi quý vị mới mở công ty.
- Mượn **LOAN, REFINANCE** hay **MUA BÁN NHÀ** cho thân chủ có nhu cầu cần giúp đỡ.
- Chúng tôi có dịch vụ **ESCROW** có thể đại diện cho quý thân chủ khi mua hoặc bán một bất động sản hay bất cứ một business nào mà quý vị đứng ra làm lấy việc đó một mình.

Giờ mở cửa:

từ 9 giờ sáng đến 7 giờ tối.

Bảy ngày một tuần. (trong mùa thuế).

(Văn phòng chúng tôi mở cửa quanh năm.)

(Có giá đặc biệt cho

THÂN CHỦ MỚI, GIA ĐÌNH HO hoặc **MỚI SANG ĐỊNH CƯ TẠI MỸ.**)